

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2010. év február hó 9. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A halált okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 14.B.1517/2008/16. számú ítéletét ***megváltoztatja.***

A bűncselekményt testi sértés büntettének (Btk.170. §. /1/ bekezdés és /5/ bekezdés II. fordulata) nevezi meg.

A vádlott főbüntetés tartamát 6 (hat) év 6 (hat) hónap fegyházra, a mellékbüntetés mértékét 7 (hét) évre ***súlyosítja.***

A bűnjeljegyzék 6. és 7. tétele alatti papírzacskók, a 9. tétele alatti körömminta, a 10. tétele alatti hajminta, a 11. tétel alatti új- és tenyérnyomat ***megsemmisítését rendeli el.***

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ***helybenhagyja.***

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a fegyházbüntetésbe ***beszámítja.***

Kötelezi vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 6.800 (hatezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2009. május 25. napján kelt 14.B.1517/2008/16. számú ítéletével a vádlott bűnösségét halált okozó testi sértés büntettében [Btk. 170.§ (1) bekezdés és (5) bekezdés II. fordulata] állapította meg és ezért őt - mint többszörös visszaesőt - 5 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy a vádlott a feltételes szabadságra nem bocsátható, rendelkezett a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról, egyes lefoglalt bűnjelek megsemmisítéséről, másoknak az iratok között történő

kezeléséről, továbbá kötelezte a vádlottat a felmerült 467.600 Ft bünygyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a fegyházbüntetés súlyosítása végett, a vádlott és a védő enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.549/2009/1. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen is - az elsőfokú bíróság által a vádlott teljes körű beismerő vallomása és az azzal összhangban álló egyéb bizonyítékok (tanúvallomások, okirati bizonyítékok, szakértői vélemények) alapján megállapított tényállást és a vádlott bűnösségének megállapítását megalapozottnak, a cselekmény jogi minősítését törvényesnek jelölte meg. Ellenben a cselekmény megnevezésének pontosítását és a vádlott korábbi büntetéseinek felsorolása körében észlelt elírások kijavítását, a vádlottal szemben súlyosabb büntetés kiszabását indítványozta.

A **védő** a nyilvános ülésen az enyhítés végett bejelentett fellebbezését fenntartotta. A megállapított tényállást nem vitatta, és egyetértett a vádlott bűnösségének megállapításával is. Álláspontja szerint az első fokú bíróság az enyhítő körülményeket teljes körűen felsorolta - csupán a további időmúlással kérte kiegészíteni - de nem a súlyuknak megfelelően értékelte, ezért a főbüntetés enyhítésére tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán kijelentette, hogy nem érzi magát bűnösnek, jogos védelmi helyzetben cselekedett, mert a sértett megütötte a lábát és az arcát.

Az ügyészi fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslat alapján eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság kellő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, körültekintően és lelkiismeretesen teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét. A rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelési körébe vonva, egyenként és egymással is egybevetve gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot adott, eleget tett indokolási kötelezettségének.

A vádlott a nyomozás során értékelhetetlen vallomást tett, amely az elmeorvos szakértői véleményben foglaltakra figyelemmel, a kábítószer-használatot követően kialakult tudatzavart állapottal, illetve az elvonási tünetekkel magyarázható, és érintette a vádlott beszámítási képességét is. Tárgyalási vallomásában a vádlott elismerte, hogy bántalmazta a sértettet, de magatartásának okaként jogos védelmi helyzetet jelölt meg, amikor azzal védekezett, hogy a sértett ütögette a lábát, ezért ütött vissza.

A bűncselekmény elkövetésének közvetlen szemtanúja nem volt, a kihallgatott tanúk egyezően nyilatkoztak a vádlott elkövetés utáni magatartásáról az általuk észleltekről.

A vádlott tárgyalási vallomása összhangban áll az aggálytalan orvosszakértői vélemény, mint objektív bizonyítékkal a bűncselekmény legvalószínűbb elkövetési mechanizmusa tekintetében.

A Fővárosi Bíróság a fentiekben részletezett bizonyítékok okszerű értékelésével a történeti tényállást megalapozottan állapította meg.

Az ítéltábla a tényállás személyi körülményeit a Be. 352.§ (1) bekezdésének a/ pontjára hivatkozással a vádlott korábbi büntetéseit érintően az iratok alapján az alábbiak szerint pontosítja:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság - helyesen - 18.B.VII.21486/2000/2. számú határozata a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 21.Bf.VII.7267/2000/2. számú határozata folytán emelkedett jogerőre 2000. július 7. napján.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Fk.30015/2008/42. számú ítélete a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 24.Bf.6869/2002/4. számú végzése folytán 2003. szeptember 18. napján emelkedett jogerőre.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a B.30991/2003. számú ügyében helyesen a 18.B.VII.21486/2000/2. számú ítéletben kiszabott büntetést foglalta összbüntetésbe, amelyből a vádlott kitöltve, 2004. február 23. napján szabadult.

Az ekként pontosított tényállás - amelyet a másodfokú eljárásban fellebbezés nem sérelmezett - egyebekben mentes a Be. 352.§ (1) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, minden vonatkozásban megalapozott, és a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezte.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a cselekmény jogi minősítése és a minősítés indokolása is törvényes.

Az első fokú bíróság helyes jogi érvekkel cáfolta a vádlottnak a jogos védelmi helyzetre alapított védekezését, amikor az rögzítette, hogy az idős, mozgásában és szellemi képességeiben is erősen korlátozott sértett részéről semmiféle támadás nem érte, amely ellen védekeznie kellett volna.

Pontatlan azonban a bűncselekmény megnevezése (Be. 258.§ (2) bekezdése d/ pontja).

A Btk. 2.§-ában foglalt rendelkezés alkalmazásával - a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni - a bűncselekmény helyes megnevezése testi sértés büntette [Btk. 170.§ (1) bekezdése és (5) bekezdés II. fordulata]. (Ezt az álláspontot foglalta el a Legfelsőbb bíróság a Bkf.III.531/2009. számú határozatában.)

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság lényegében helyesen sorolta fel.

További büntetést csökkentő tényező az első fokú bíróság ítélete óta bekövetkezett időmúlás, ellenben súlyosító körülmény a hasonló jellegű - a konfliktusokat erőszakkal megoldó - személy elleni erőszakos bűncselekmények elszaporodottsága.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlottal szemben a személyében rejlő társadalomra veszélyességre és a súlyosító körülmények nyomatékára tekintettel a főbüntetés tartamát 6 év 6 hónapra, a mellékbüntetés mértékét pedig 7 évre súlyosította, mert ez a megemelt büntetés tett-arányos és alkalmas a büntetési célok biztosítására.

A Fővárosi Ítéltábla a bűnjeljegyzék 6./, 7./, 9./, 10./ és 11./ tétele alatt nyilvántartott bűnjeleket megsemmisíteni rendelte, mert az első fokú ítélet kihirdetése után, 2009. augusztus 13. napján hatályba lépett, a 2009. LXXIII. törvény 22.§-ával módosított, Be. 155.§ (9) bekezdése értelmében e lefoglalt dolgok további őrzésére a jelen ügyben már nincs szükség.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A kifejtettekre tekintette a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372.§. (1) bekezdése alapján változtatta meg, az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A vádlott előzetes letartóztatásának további beszámítása a Btk. 99.§ (1) bekezdésén, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2010. évi február hó 9. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Rédei Géza s.k.
előadó bíró***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 14.B.1517/2008/16. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.194/2009/6. számú végzése folytán jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2010. év február hó 9. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Kiadmány hitelül:
tisztviselő*